

Informatie Kunstwerk

Titel: Vier Windrichtingen

Wijk:	Nieuw Helvoet
Toponiem:	WC De Struytse Hoek, In vijver Bruggehoofd
Kunstenaar:	Albert Verkade (1945)
Materiaal:	Gelakt staal
Jaar van plaatsing:	1998

Omschrijving

Albert Verkade (1945) maakt sinds het begin van de jaren negentig beelden en je kunt gerust stellen dat hij hiermee aan een tweede carrière in de kunst is begonnen. Voor zijn academietijd volgde hij een opleiding tot opticien. “De elementen die daar aan de orde komen: licht en lichtval, mathematische precisie en wiskundige oplossingen, spelen ook nu in mijn werk nog een rol” ,verklaarde hij eens in een interview. In 1974 studeerde hij af aan de Rotterdamse academie met objecten en grafiek. In 1976 werd hem de Koninklijke subsidie voor Schilderkunst toegekend. Eind jaren zeventig maakte hij naam als schilder, vooral met zijn schilderijen van roeststructuren. Wellicht was het verlangen naar ruimte toen al latent aanwezig in zijn werk, getuige zijn opvattingen over de constructivistische elementen in zijn oxidatieschilderijen. Hij zei in die tijd: “Zonder illustratie of imitatie van oxidatie als onderwerp te kiezen, ben ik bezig een andere functie voor deze kleuren en structuren te zoeken - bijvoorbeeld in relatie tot de absorberende ondergrond van ongeprepareerd katoen. Hierdoor ontstaat geen “metaalplaat” maar een schilderij dat vrijgemaakt is van de restrictie van een spieraam en lijst.

Na een periode van reizen en zelfonderzoek in stilte, in de jaren tachtig, ging Verkade als beeldhouwer opnieuw de confrontatie met de ruimte aan. De manier waarop hij mathematische vormen hanteert , zijn subtiele materiaalkeuze en mechanisch aandoende uitvoering, is bijna onpersoonlijk. De opvatting om zijn persoonlijkheid zo weinig mogelijk uit te drukken in zijn beelden is ongetwijfeld het gevolg van zijn meditatieve reis naar de Himalaya in 1984. De kunstenaar blijft op afstand in zijn rationele, gepolijste beeldtaal. De beschouwer krijgt hierdoor optimale ruimte voor zijn eigen associaties. Die interpretatie kan meditatief zijn, of esthetisch, of filosofisch . In de zorgvuldig gekozen titels verwijst Verkade naar zijn ideeënwereld, naar het spanningsveld tussen symbool en werkelijkheid, de aan- en afwezigheid van betekenis. De fascinatie voor oeroude en universele symbolen die leven en overleven uitdrukken, is een onderliggende drijfveer in zijn

werk.

De cirkels en vooral de pijlen in zijn werk zijn voor hem het middel om een spanningsveld op te roepen. Die pijlen geven de positie en richting aan: naar elkaar, tegengesteld aan elkaar, uit elkaar wijkend. Ze zijn betekenisdragers in zijn beelden. Perfectie is een van zijn kenmerken: alles past en sluit tot op de millimeter en elk beeld getuigt van de grote kennis en beheersing van materialen, waaronder beton, ijzer, glas en robber, al dan niet gecombineerd met andere materialen.

Zorgvuldig selecteert Verkade de ruwe grondstoffen. Dan volgt het gevecht tussen materie en maker. Als de samenwerking in balans is, volgt de metamorfose die leidt tot geometrische beeldtaal. Met het door de kunstenaar opgeroepen verschil tussen natuurlijke processen en menselijk handelen maakt hij de derde dimensie zichtbaar die meer is dan de som der delen. De beelden van Albert Verkade zijn ontstaan in het hooggebergte Van de Himalaya, tussen handwerk, meditatie en filosofie. Tegelijk passen ze in de traditie van de Nederlandse beeldhouwkunst met haar robuuste materialen en voorkeur voor geometrische vormen. De beelden bezitten de helderheid en eenvoud die karakteristiek lijken voor het vlakke land waar de kunstenaar geboren is en leeft.

Tekst: Karel Ankerman

Bron: albertverkade.nl

